

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

کریگ مورفی، کنسرسیونیز، ۷ جولای ۲۰۲۲ (۱۶ تیر ۱۴۰۱)
برگردان: طلحه حسنی
۱۰ جولای ۲۰۲۲

سقوط نخست‌وزیر تنها بخشی از روند فروپاشی است

تمام امپراتوری‌ها با ذلت پایان می‌یابند. کشور انگلستان رو به پایان است. یک قرن بعد، روایت تاریخی غالب از آن چینی‌ها خواهد بود و مؤرخان چینی درباره چگونگی سقوط نخست‌وزیر، بوریس جانسون، به دلیل دروغ درباره آزار جنسی توسط یکی از اعضای دونه‌پایه دولت خود، متعجب خواهند شد. مقالاتی برای فهمیدن این که آیا واقعاً این علت ماجرا بوده یا بحران اقتصادی-اجتماعی ناشی از تورم و برگزیت بستر

اصلی آن بوده است، نوشته خواهند شد. کتاب‌های چینی (یا معادل تکنولوژیک آنها) درباره بحران نئولیبرالیسم و چگونگی رسیدن جامعه غربی به سطوح تحمل‌ناپذیر انباشت سرمایه و نابرابری ثروت نوشته خواهند شد. در رسانه‌های جریان اصلی هزاران سطر درباره دروغ‌گوئی و بی‌اخلاقی شخصی جانسون نوشته شده است، اما کمترین تلاش جدی برای درک این که چرا بسیاری از افراد جامعه براحتی چنین رفتاری را می‌پذیرند، وجود ندارد. پاسخ، موفقیت نئولیبرالیسم در از بین بردن ارزش‌های اجتماعی تا جایی است که رفتارهای ضد اجتماعی و حتی ناهنجار اجتماعی دیگر عجیب به نظر نمی‌رسند.

در جامعه‌ای که قدرت حاکم، نظامی را برقرار می‌کند که امکان ثروت شخصی ۲۰۰ میلیارد دلاری یا بیشتر را براحتی می‌پذیرد در حالی که میلیون‌ها کودک در همان کشور واقعاً گرسنه هستند و سریناه فقیرانه‌ای دارند، چنین ساختار سیاسی-اجتماعی از مردم خواهان حفظ کدام ارزش‌هاست؟ چه ارزشی برای همدلی قائل است؟ در جامعه‌ای که، جاه‌طلبی و قیاحانه و غارت منابع مورد تشویق قرار می‌گیرد و به عنوان الگوئی برای پیروی مورد حمایت قرار می‌گیرد.

بدین ترتیب با گذشت هرچه بیشتر زمان، شما یا بخشی از خواص هستید یا در تقلا و مبارزه. در بریتانیا، رؤیای تاجری‌ها مبنی بر تصاحب انبوه دارائی‌ها به طور ناگهانی لغو می‌شود. تحرک اجتماعی و شایسته‌سالاری در مقیاسی بزرگ از فرصتی برای پیشرفت اجتماعی توسط عوام‌الناس به بازی مرگ و زندگی تبدیل شده است. در جایی که بسیاری از جوانان بهترین موقعیت برای برخورداری از آسایش مالی را در «جزیره عشق» (مراکز خودفروشی-م) جست و جو می‌کنند، چگونه می‌توان انتظار عکس‌العمل درخور در برابر جانسونی داشت که هم‌زمان با دست و پنجه نرم کردن همسرش با سرطان دارای روابط متعددی بوده است؟

جانسون صراحتاً از طرفداران «نظریه مرد بزرگ ۱» تاریخ است. اما در واقع کارنامه مشعشع سیاسی او به خودی خود تنها نشانه‌ای از افول بریتانیای کبیر، از یک قدرت بزرگ امپراتوری به یک دولت متروپلی محدود است (البته علایم دومی رسماً از سال ۱۹۲۱ شروع به خودنمایی کرد).

برگزیت، هم‌زمان که بریتانیا ضربه روانی ناشی از پذیرش تغییر موقعیت خود از یک قدرت بزرگ به یک کشور نسبتاً قدیم‌تر اروپایی را پشت سر می‌گذاشت، تنها یک تکانه بود. لازم است در این مورد و پیامد موج ناسیونالیسم پوپولیستی انگلیس رساله بلندبالائی نوشته شود.

شاید بخواهید تا عبارت «جهان پیشرو» مورد استفاده دائمی محافظه‌کاران در این شرایط مضحک را مورد توجه قرار دهید؛ این واقعیت که حتی کبیر استارمر، رهبر اپوزیسیون، دیروز در حالی که وسط سه پرچم بریتانیا می‌خکوب شده بود، حس کرد که باید پیرامون فروپاشی دولت اظهار نظر کند؛ نظامی‌گری مداوم و تقدیس نیروهای مسلح در تلویزیون، و تمایل به بازتاب عظمت از طریق جنگیدن در یک جنگ بزرگ تا خون آخرین اوکراینی. مجموعه دقیق «پیتر اوبورن» از دروغ‌های جانسون نشان می‌دهند که چقدر عجیب است که بحران باید به دلیل یک دروغ نسبتاً جزئی در مورد اطلاع از سوءرفتار جنسی رخ دهد که جانسون این بار شخصاً در آن دخالتی نداشت. اما این کاملاً اشتباه خواهد بود اگر جانسون را نمونه منحصر به فردی بدانیم. کتاب فوق‌العاده «اوبورن» به نام «ظهور دروغ‌های سیاسی» روزشمار حمله گسترده به استانداردهای دولتی است که توسط تونی بلر شارلاتان، نخست‌وزیر سابق به اجراء گذاشته شد.

جانسون تنها بخشی از یک فرآیند است. هم‌زمان با فروکش قدرت یک امپراتوری، آداب و رسوم آن نیز متلاشی می‌شود. از زمان جنگ جهانی دوم، بیش از ۶۰ کشور از حکومت بریتانیا مستقل شده‌اند. آنها با افتخار در مدرسه

ابتدائی تکه‌های صورتی روی نقشه («این مستعمره جایی است که آرد شما از آنجا می‌آید») را به من نشان می‌دادند که حالا کوچک و کوچک و کوچک‌تر شده‌اند. خدا را شکر که دیگر کودکان نباید آواز «آن سوی دریاها بچه‌های کوچکی به رنگ قهوه‌ای وجود دارند» که نیاز به تغییر دارند را یاد بگیرند (این‌ها را من از خودم در نمی‌آورم واقعاً همین‌ها را به من آموزش می‌دادند)

همانطور که قدرت نظامی، اقتصادی و سیاسی بریتانیا سقوط کرده است، آداب و رسوم سیاسی آن نیز سقوط کرده است – هم به دلایل خوب و هم بد. جانسون تنها یک ماهی است که به بالای فوران فاضلاب زوال بریتانیا پرتاب شده است. به تک تک ۶۰ کشوری که از سلطه بریتانیا خارج شده‌اند، هشدار داده می‌شد که بدون بریتانیا دچار گرفتاری خواهند شد (مانند بچه پتیم، -م)، اما هیچ کشوری نخواست که به دامان بریتانیا برگردد. دوستان اسکاتلندی، توجه داشته باشید.

همچنین می‌خواهم برای خوانندگان انگلیس خود توضیح دهم – و در خاطر داشته باشید که خود من نیمه انگلیس هستم – که من واقعاً معتقدم فروپاشی اتحادیه کاملاً ساختگی بریتانیا برای انگلیس بسیار مفید خواهد بود. استقلال اسکاتلند و اتحاد مجدد ایرلند بزودی از راه می‌رسند. و استقلال ولز با سرعت در حال کسب حمایت است.

از هم پاشیدگی بریتانیا، موجب تکانه‌ای سخت در نوستالژی قدرت‌های بزرگ و میهن‌پرستی احمقانه‌ای است که پایه چنین حمایتی از حزب محافظه‌کار – و نیز دیگر پیروان جناح راست پرچم بریتانیا مانند استارمراس است. شوک پایان رسمی دولت بریتانیا، تنها تغییرات روانی لازم برای تبدیل انگلستان به یک دولت اروپائی مدرن، آینده‌نگر و متوسط با نگرانی برای عدالت داخلی و بین‌المللی را تسریع می‌کند.

بریتانیا از سال ۲۰۱۶ در آشفتگی سیاسی-اجتماعی قرار داشته است و اکنون در بحران اقتصادی عمیقی وارد شده است. همین روزها آخرالزمان انگلستان است. شادی کنید!

مسافری از یک سرزمین باستانی را دیدم که می‌گفت: «دو پای سنگی بسیار بزرگ بدون تنه در بیابان دیده می‌شد.... با ریشخندی از امری ناگزیر که حکایت می‌کرد،

مجسمه‌ساز تمامی خشمی را که هنوز حضور دارد، بر این جسم بی‌جان حک کرده است.

نام من اوزیماندیاس، شاه شاهان: به کارهای من نگاه کنید، قدرتمند، و مایوس!

هیچ‌چیز بر جای نمی‌ماند.

بی‌مرز و عریان، تنها پراکنده هم‌تراز ماسه‌ها تا دوردست.»

۳. «اوزیماندیاس»، پرسی بیش شلی (۱۸۲۲-۱۷۹۲)، شاعر غزل‌سرا. عنوان شعر اسم یونانی رامسس فرعون مصر است، که قطعات پراکنده‌ای از مجسمه‌اش در موزه لندن قرار دارد. شاعر بعد از دیدن آن قطعات این شعر را سروده است.

9 Juli, 2022 von **مجلة دانش و امید**